Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35998
Copyright: Melk, Benediktinerstift

et liberatu. dimittit illu liberu a morte. Iniuit
ergo iterꝫ pylatu in ptoriu qd erat i domo sua
ut ibi xpm magis priuatim examinaret extin
tumultu iudeoꝝ qui tumultu urbis perpetrant
morte xi. qui eia no audebat in tre ptoriu. et
uocauit ihm et dixit et Tu es rex iudeoꝝ. Hoc
em iudebat ee contra honore imperatoris qui nomen
regni a iudeis abstulerat. ut frangeret eoꝝ superbia
et tolleret rebellandi occasioꝝ. et ideo quesiuit an
hoc uerꝫ est qd ei imponebat. qui uellet sibi usur
pare regnu. Rndit ihs Ut temetipso hoc dicis.
an alij ti dixerunt de me. Concepisti ne hac
opinio de me p teipsum. Rndit pylatus Nu
quid iudeus ego sum. Ex meipso no accepi qd no
sum iudeus ut possim inuestigare ex libris eoꝝ q
debeat ee eoꝝ rex Gens tua et pontifices tdide
runt te mi acusantes sup hoc. qd secisti. Videt
q sis in aliq allpabit. Ecce illi qui de gente
tua et tribu auctis te accusant. Rndit ihs Regnu
meu no e de hoc mundo Si no em negat se esse
rege sed magis accedit. qia secꝫ ueritate ipse erat
rex regum. ih secdm humanitatem in pmo aduentu
suo no uenit ad imperandu temporalit. sed magis ad
seruiendu et patiendu. pt qd dicit Si ex hoc mu
do est regnu meu. ministri mei utiq decertarent
p me ut no traderer iudeis. Nunc aut regnu meu
no e hinc. quasi tu ad temporalia ista querenda. pylatus
itaq ad plenu illa eoꝝ no intelligens. accepit
ipm ee rege alicuꝝ regni no pimentis ad dom